

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2016/2284 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 14 decembrie 2016

privind reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici, de modificare a Directivei 2003/35/CE și de abrogare a Directivei 2001/81/CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) În ultimii 20 de ani, s-au înregistrat progrese semnificative în cadrul Uniunii în domeniul emisiilor atmosferice antropice și al calității aerului în special prin intermediul unei politici dedicate a Uniunii, inclusiv prin comunicarea Comisiei din 21 septembrie 2005 intitulată „Strategia tematică privind poluarea atmosferică” (denumită în continuare „STPA”). Directiva 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ a avut o contribuție esențială la acest progres prin stabilirea, începând din 2010, a unor plafoane ale emisiilor totale anuale ale statelor membre pentru dioxid de sulf (SO₂), oxizi de azot (NO_x), compuși organici volatili nemetanici (COVnm) și amoniac (NH₃). Ca urmare, în perioada 1990-2010, în Uniune emisiile de dioxid de sulf s-au redus cu 82 %, emisiile de oxizi de azot cu 47 %, emisiile de compuși organici volatili nemetanici cu 56 % și emisiile de amoniac cu 28 %. Cu toate acestea, astfel cum se indică în Comunicarea Comisiei din 18 decembrie 2013 intitulată „Aer curat pentru Europa” (denumită în continuare „STPA revizuită”), încă mai există un impact negativ și riscuri semnificative asupra sănătății umane și a mediului.
- (2) Cel de al șaptelea program de acțiune pentru mediu ⁽⁵⁾ confirmă obiectivul pe termen lung al politicii Uniunii în domeniul calității aerului, și anume acela de a atinge niveluri de calitate a aerului care nu determină un impact

⁽¹⁾ JO C 451, 16.12.2014, p. 134.

⁽²⁾ JO C 415, 20.11.2014, p. 23.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 23 noiembrie 2016 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 8 decembrie 2016.

⁽⁴⁾ Directiva 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici (JO L 309, 27.11.2001, p. 22).

⁽⁵⁾ Decizia nr. 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2020 „O viață bună, în limitele planetei noastre” (JO L 354, 28.12.2013, p. 171).

negativ și riscuri semnificative asupra sănătății umane și asupra mediului și solicită, în acest sens, respectarea deplină a legislației actuale a Uniunii privind calitatea aerului și a obiectivelor și acțiunilor strategice pentru perioada de după 2020, depunerea de eforturi sporite în zonele în care populația și ecosistemele sunt expuse la niveluri ridicate de poluanți atmosferici și consolidarea sinergiilor dintre legislația privind calitatea aerului și obiectivele politicii Uniunii stabilite în special cu privire la schimbările climatice și la biodiversitate.

- (3) STPA revizuită stabilește noi obiective strategice pentru perioada până în anul 2030, în vederea înregistrării de progrese în direcția atingerii obiectivului pe termen lung al Uniunii în domeniul calității aerului.
- (4) Statele membre și Uniunea sunt în curs de a ratifica Convenția de la Minamata din 2013 privind mercurul încheiată sub auspiciile Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu, care urmărește protejerea sănătății umane și a mediului prin reducerea emisiilor de mercur din sursele existente și din cele noi, în vederea intrării în vigoare a acesteia în 2017. Emisiile de acest poluant raportate ar trebui examinate în mod constant de către Comisie.
- (5) Statele membre și Uniunea sunt părți la Convenția Comisiei Economice pentru Europa a Națiunilor Unite (CEE-ONU) asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi din 1979 (denumită în continuare „Convenția LRTAP”) și la unele dintre protocoalele aferente, inclusiv la Protocolul referitor la reducerea acidifierii, a eutrofizării și a nivelului de ozon troposferic din 1999, care a fost revizuit în 2012 (denumit în continuare „Protocolul de la Gothenburg revizuit”).
- (6) În ceea ce privește anul 2020 și anii următori, Protocolul de la Gothenburg revizuit stabilește, pentru fiecare parte, noi angajamente de reducere a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot, compuși organici volatili nemetanici, amoniac și particule fine în suspensie, considerând anul 2005 drept an de referință, promovează reducerea emisiilor de negru de fum și solicită colectarea și păstrarea informațiilor privind efectele adverse ale concentrațiilor și depunerilor de poluanți atmosferici asupra sănătății umane și asupra mediului, precum și participarea la programe orientate pe efecte în temeiul Convenției LRTAP.
- (7) Prin urmare, sistemul de plafoane naționale de emisie stabilit de Directiva 2001/81/CE ar trebui revizuit pentru a se alinia la angajamentele internaționale ale Uniunii și ale statelor membre. În acest scop, angajamentele naționale de reducere a emisiilor pentru orice an din 2020 până în 2029 din prezenta directivă sunt identice cu cele stabilite în Protocolul de la Gothenburg revizuit.
- (8) Statele membre ar trebui să pună în aplicare prezenta directivă astfel încât aceasta să contribuie în mod eficient la îndeplinirea obiectivului pe termen lung al Uniunii cu privire la calitatea aerului, astfel cum este susținut de orientările Organizației Mondiale a Sănătății, precum și a obiectivelor Uniunii în materie de biodiversitate și de protecție a ecosistemelor, prin reducerea nivelurilor și a depunerii de poluanți atmosferici cu efect de acidifiere și de eutrofizare și a nivelului de ozon sub cantitățile și nivelurile critice, astfel cum prevede Convenția LRTAP.
- (9) De asemenea, prezenta directivă ar trebui să contribuie la îndeplinirea, într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor, a obiectivelor privind calitatea aerului stabilite în legislația Uniunii și la atenuarea efectelor schimbărilor climatice, precum și la îmbunătățirea calității aerului la nivel mondial și la sinergii mai bune cu politicile Uniunii în materie de climă și energie, evitându-se în același timp dublarea legislației existente a Uniunii.
- (10) De asemenea, directiva contribuie la reducerea costurilor aferente sănătății generate de poluarea atmosferică în Uniune, prin ameliorarea stării de bine a cetățenilor Uniunii, precum și la favorizarea tranziției către economia verde.
- (11) Prezenta directivă ar trebui să contribuie la reducerea progresivă a poluării atmosferice, pornind de la reducerile obținute în urma legislației Uniunii de control al poluării atmosferice la sursă, care abordează emisiile de substanțe specifice.
- (12) Legislația Uniunii de control al poluării atmosferice la sursă ar trebui să ducă efectiv la obținerea reducerilor planificate de emisii. Identificarea și abordarea într-o etapă timpurie a legislației ineficiente a Uniunii de control al poluării atmosferice la sursă sunt esențiale pentru atingerea unor obiective mai ample de calitate a aerului, fapt demonstrat de discrepanța dintre emisiile de oxizi de azot obținute în condiții reale și emisiile obținute în condiții de testare provenite de la automobilele cu motor diesel EURO 6.
- (13) Statele membre ar trebui să respecte angajamentele de reducere a emisiilor prevăzute în prezenta directivă începând cu 2020 până în 2029 și după 2030. Pentru a asigura progrese vizibile în ceea ce privește angajamentele pentru 2030, statele membre ar trebui să identifice niveluri indicative de emisii pentru 2025, ceea ce ar fi tehnic fezabil și nu ar atrage costuri disproporționate, și ar trebui să încerce să respecte aceste niveluri. În situația în care emisiile pentru 2025 nu pot fi limitate în conformitate cu traiectoria de reducere stabilită, statele membre ar trebui să explice, în rapoartele ulterioare pe care le elaborează în temeiul prezentei directive, motivele pentru această abatere, cât și măsurile care ar readuce statele membre la respectiva traiectorie.

- (14) Angajamentele naționale de reducere a emisiilor prevăzute în prezenta directivă pentru 2030 se bazează pe o estimare a potențialului de reducere al fiecărui stat membru cuprins în Raportul STPA nr. 16 din ianuarie 2015 (denumit în continuare „STPA 16”), pe examinarea tehnică a diferențelor între estimările naționale și cele ale STPA 16, precum și pe obiectivul politic de reducere a impactului general asupra sănătății în 2030 (față de 2005) cât mai aproape posibil de cel din propunerea Comisiei pentru prezenta directivă. Pentru a îmbunătăți transparența, Comisia ar trebui să publice ipotezele de bază utilizate în STPA 16.
- (15) Respectarea angajamentelor naționale de reducere a emisiilor ar trebui evaluată prin raportare la stadiul metodologic concret din momentul în care s-a stabilit angajamentul.
- (16) Cerințele de raportare și angajamentele privind reducerea emisiilor ar trebui să se bazeze pe consumul de energie la nivel național și combustibili vânduți. Totuși, unele state membre pot, în temeiul Convenției LRTAP, să utilizeze totalul emisiilor naționale calculate în baza combustibililor folosiți în sectorul transportului rutier ca bază pentru această respectare. Respectiva opțiune ar trebui menținută în prezenta directivă pentru a asigura coerența între dreptul internațional și cel al Uniunii.
- (17) Pentru a aborda unele din incertitudinile inerente pentru stabilirea angajamentelor naționale de reducere a emisiilor, Protocolul de la Gothenburg revizuit include mecanisme de flexibilitate care ar trebui să fie încorporate în prezenta directivă. În special, Protocolul de la Gothenburg revizuit stabilește un mecanism pentru a ajusta inventarele naționale de emisii și pentru a face o medie a emisiilor anuale naționale pentru o perioadă maximă de trei ani, în cazul în care sunt îndeplinite anumite condiții. În plus, ar trebui să se prevadă mecanisme de flexibilitate în prezenta directivă, în cazul în care aceasta impune un angajament de reducere, care depășește reducerea eficientă din punctul de vedere al costurilor identificată în STPA 16 și, de asemenea, pentru a asista statele membre în caz de evenimente excepționale și neprevăzute legate de producția sau de furnizarea de energie, cu condiția îndeplinirii unor condiții specifice. Utilizarea acestor mecanisme de flexibilitate ar trebui să fie monitorizată de către Comisie, ținând seama totodată de orientările elaborate în temeiul Convenției LRTAP. Pentru a evalua cererile de corecție, angajamentele de reducere a emisiilor pentru perioada începând cu 2020 până în 2029 ar trebui considerate ca fiind stabilite la 4 mai 2012, data la care Protocolul de la Gothenburg a fost revizuit.
- (18) Fiecare stat membru ar trebui să elaboreze, să adopte și să pună în aplicare un program național de control al poluării atmosferice, în scopul respectării angajamentelor sale de reducere a emisiilor și de a contribui în mod eficient la realizarea obiectivelor privind calitatea aerului. În acest sens, statele membre ar trebui să țină seama de necesitatea de a reduce emisiile, în special oxizii de azot și particulele fine în suspensie, în zonele și aglomerările afectate de concentrații excesive de poluanți atmosferici și/sau în zonele și aglomerările care contribuie în mod semnificativ la poluarea aerului din alte zone și aglomerări, inclusiv din țările învecinate. În acest scop, programele naționale de control al poluării atmosferice ar trebui să contribuie la punerea cu succes în aplicare a unor planuri privind calitatea aerului întocmite în temeiul articolului 23 din Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾.
- (19) În vederea reducerii emisiilor din surse antropice, programele naționale de control al poluării atmosferice ar trebui să ia în considerare măsuri aplicabile tuturor sectoarelor relevante, inclusiv agricultura, energia, industria, transportul rutier, transportul pe căi navigabile interioare, încălzirea locuințelor și utilizarea motoarelor cu ardere internă pentru echipamentele mobile fără destinație rutieră și a solvenților. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să aibă dreptul de a decide cu privire la măsurile care trebuie adoptate pentru a respecta angajamentele de reducere a emisiilor prevăzute în prezenta directivă.
- (20) În elaborarea programelor naționale de control al poluării atmosferice, statele membre ar trebui să ia în considerare bunele practici de abordare, printre altele, a celor mai nocivi poluanți care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive în ceea ce privește grupurile sensibile ale populației umane.
- (21) Agricultura aduce o contribuție importantă la emisiile atmosferice de amoniac și particule fine în suspensie. Pentru a reduce aceste emisii, programele naționale de control al poluării atmosferice ar trebui să includă măsurile aplicabile sectorului agricol. Astfel de măsuri ar trebui să fie eficiente din punctul de vedere al costurilor și bazate pe informații și date specifice, luând în considerare progresele științifice și măsurile anterioare întreprinse de statele membre. Politica agricolă comună oferă statelor membre posibilitatea de a contribui la calitatea aerului prin măsuri specifice. Evaluări viitoare vor oferi o înțelegere mai bună a efectelor respectivelor măsuri.
- (22) Îmbunătățirile în materie de calitate a aerului ar trebui realizate prin măsuri proporționale. Atunci când adoptă măsuri care urmează să fie incluse în programele naționale de control al poluării atmosferice care sunt aplicabile sectorului agricol, statele membre ar trebui să asigure faptul că impactul acestora asupra fermelor mici este luat în considerare pe deplin, astfel încât să se limiteze, cât mai mult posibil, orice costuri suplimentare.

⁽¹⁾ Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa (JO L 152, 11.6.2008, p. 1).

- (23) În cazul în care anumite măsuri luate în cadrul programelor naționale de control al poluării atmosferice în scopul prevenirii emisiilor în sectorul agricol sunt eligibile pentru sprijin financiar, în special măsurile luate de ferme, care necesită modificări semnificative ale practicilor sau investiții semnificative, Comisia ar trebui să faciliteze accesul la această finanțare sau la alte finanțări disponibile din partea Uniunii.
- (24) Pentru a reduce emisiile, statele membre ar trebui să aibă în vedere sprijinirea reorientării investițiilor către tehnologii curate și eficiente. Inovarea poate contribui la ameliorarea durabilității și la rezolvarea problemelor la sursă prin îmbunătățirea răspunsurilor sectoriale la provocările privind calitatea aerului.
- (25) Programele naționale de control al poluării atmosferice, inclusiv analiza care stă la baza identificării de politici și de măsuri, ar trebui să fie actualizate în mod regulat.
- (26) În vederea elaborării unor programe naționale de control al poluării atmosferice bine documentate, precum și a eventualelor actualizări semnificative ale acestora, statele membre ar trebui să supună respectivele programe și actualizări consultării cu publicul și autoritățile competente de la toate nivelurile și în faza când toate opțiunile privind politicile și măsurile sunt încă deschise. Statele membre ar trebui să inițieze consultări transfrontaliere în cazul în care punerea în aplicare a programului lor ar putea afecta calitatea aerului din alt stat membru sau țară terță, în conformitate cu cerințele stabilite în dreptul Uniunii și în cel internațional, inclusiv în Convenția CEE-ONU privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier (denumită în continuare „Convenția Espoo”) din 1991 și Protocolul privind evaluarea strategică de mediu din 2003.
- (27) Unul dintre scopurile prezentei directive este protecția sănătății umane. După cum a subliniat în numeroase rânduri Curtea de Justiție, excluderea în principiu a posibilității ca persoanele vizate să invoce o obligație impusă de o directivă ar fi incompatibilă cu efectul obligatoriu pe care articolul 288 al treilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) îl atribuie unei directive. Acest raționament se aplică în special în cazul unei directive ale cărei obiective sunt controlul și reducerea poluării atmosferice și care este destinată, așadar, protecției sănătății umane.
- (28) Statele membre ar trebui să pregătească și să raporteze inventare și prognoze naționale de emisii și să transmită un raport al acestora, precum și rapoarte informative de inventariere pentru toți poluanții atmosferici care fac obiectul prezentei directive, măsură care ar trebui să permită respectarea obligațiilor de raportare pe care le are Uniunea în temeiul Convenției LRTAP și al protoalelor la aceasta.
- (29) Pentru a menține coerența globală la nivelul Uniunii în ansamblul său, statele membre ar trebui să garanteze că raportarea către Comisie a inventarelor și a prognozelor naționale de emisii, precum și a rapoartelor informative de inventariere este pe deplin coerentă cu raportarea acestora în temeiul Convenției LRTAP.
- (30) Pentru evaluarea eficienței angajamentelor naționale de reducere a emisiilor prevăzute în prezenta directivă, statele membre ar trebui, de asemenea, să monitorizeze impactul poluării aerului asupra ecosistemelor terestre și acvatice și să raporteze acest impact. Pentru a asigura o abordare eficientă din punctul de vedere al costurilor, statele membre ar trebui să poată folosi indicatorii opționali de monitorizare prevăzuți în prezenta directivă și să se coordoneze cu celelalte programe de monitorizare instituite în temeiul unor directive conexe și, după caz, cu Convenția LRTAP.
- (31) Ar trebui instituit un Forum european pentru aer curat, care să reunească toate părțile interesate, inclusiv autoritățile competente ale statelor membre de la toate nivelurile relevante, pentru a face schimb de experiență și de bune practici, în special pentru a contribui la elaborarea de orientări și a facilita punerea în aplicare coordonată a legislației și politicilor Uniunii referitoare la îmbunătățirea calității aerului.
- (32) În conformitate cu Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, statele membre ar trebui să asigure diseminarea activă și sistematică a informațiilor prin mijloace electronice.
- (33) Este necesar să se modifice Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ în vederea asigurării coerenței respectivei directive cu Convenția CEE-ONU de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu din 1998 (denumită în continuare „Convenția de la Aarhus”).

⁽¹⁾ Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, 14.2.2003, p. 26).

⁽²⁾ Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție (JO L 156, 25.6.2003, p. 17).

- (34) Pentru a ține cont de evoluțiile tehnice și internaționale, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea anexei I, precum și a părții 2 din anexa III și a anexei IV, pentru a le adapta evoluțiilor din cadrul Convenției LRTAP și în ceea ce privește modificarea anexei V pentru a o adapta progresului tehnic și științific și evoluțiilor în cadrul Convenției LRTAP. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽¹⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (35) Pentru a se asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a mecanismelor de flexibilitate și a programelor naționale de control al poluării atmosferice în temeiul prezentei directive, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.
- (36) Statele membre ar trebui să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și să se asigure că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile respective ar trebui să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.
- (37) Având în vedere natura și amploarea modificărilor care ar trebui aduse Directivei 2001/81/CE, aceasta ar trebui să fie înlocuită pentru a se spori gradul de certitudine juridică, claritatea, transparența și simplificarea legislativă. Pentru a se asigura continuitatea îmbunătățirii calității aerului, statele membre ar trebui să respecte plafoanele naționale de emisie prevăzute de Directiva 2001/81/CE până când noile angajamente naționale de reducere a emisiilor prevăzute în prezenta directivă vor deveni aplicabile în 2020.
- (38) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume de a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere caracterul transfrontalier al poluării atmosferice, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (39) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ⁽³⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, să însoțească notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiective și obiect

(1) Pentru a avansa în direcția atingerii nivelurilor de calitate a aerului care nu dau naștere unui impact negativ semnificativ asupra sănătății umane și mediului și unor riscuri aduse acestora, prezenta directivă stabilește angajamente de reducere a emisiilor pentru emisiile atmosferice antropice de dioxid de sulf (SO₂), oxizi de azot (NO_x), compuși organici volatili nemetanici (COVnm), amoniac (NH₃) și particule fine în suspensie (PM_{2,5}) ale statelor membre și instituie obligația elaborării, adoptării și punerii în aplicare a unor programe naționale de control al poluării atmosferice precum și a monitorizării și raportării emisiilor și a impactului poluanților respectivi și al altor poluanți menționați în anexa I.

⁽¹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽³⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

- (2) De asemenea, prezenta directivă contribuie la realizarea următoarelor obiective:
- (a) obiectivele privind calitatea aerului prevăzute în legislația Uniunii și progrese către realizarea obiectivului pe termen lung al Uniunii de a atinge niveluri de calitate a aerului în conformitate cu orientările privind calitatea aerului publicate de Organizația Mondială a Sănătății;
 - (b) obiectivele Uniunii în materie de biodiversitate și ecosisteme, în conformitate cu al șaptelea program de acțiune pentru mediu;
 - (c) sinergii mai bune între politica Uniunii privind calitatea aerului și alte politici relevante ale Uniunii, în special politicile privind schimbările climatice și energia.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică emisiilor de poluanți menționați în anexa I, din toate sursele de pe teritoriul statelor membre, din zonele economice exclusive ale acestora și din zonele de control al poluării.
- (2) Prezenta directivă nu se aplică emisiilor din Insulele Canare, din departamentele franceze de peste mări, din Insulele Madeira și din Insulele Azore.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „emisie” înseamnă eliberarea în atmosferă a unei substanțe dintr-o sursă punctuală sau difuză;
2. „emisiile antropice” înseamnă emisiile atmosferice de poluanți asociați cu activitățile umane;
3. „precursori ai ozonului” înseamnă oxizi de azot, compuși organici volatili nemetanici, metan și monoxid de carbon;
4. „obiective privind calitatea aerului” înseamnă obligațiile pentru calitatea aerului privind valorile-limită, valorile-țintă și concentrația de expunere prevăzute de Directiva 2008/50/CE și de Directiva 2004/107/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾;
5. „dioxid de sulf” sau „SO₂” înseamnă toți compușii sulfului exprimați ca dioxid de sulf, inclusiv trioxid de sulf (SO₃), acid sulfuric (H₂SO₄) și compuși cu conținut de sulf redus precum hidrogenul sulfurat (H₂S), mercaptanii și sulfura de dimetil;
6. „oxizi de azot” sau „NO_x” înseamnă monoxidul de azot și dioxidul de azot, exprimați ca dioxid de azot;
7. „compuși organici volatili nemetanici” sau „COVnm” înseamnă toți compușii organici, alții decât metanul, care pot produce oxidanți fotochimici printr-o reacție cu oxizii de azot, în prezența luminii solare;
8. „particule fine în suspensie” sau „PM_{2,5}” înseamnă particule cu un diametru aerodinamic egal sau mai mic de 2,5 micrometri (μm);
9. „negru de fum” înseamnă particule în suspensie carbonoase care absorb lumina;
10. „angajament național de reducere a emisiilor” înseamnă obligația statelor membre de a reduce emisiile unei substanțe; acesta precizează reducerea minimă a emisiilor ce trebuie atinsă în anul calendaristic țintă exprimată ca procent din totalul emisiilor eliberate în anul de referință (2005);

⁽¹⁾ Directiva 2004/107/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind arsenicul, cadmiul, mercurul, nichelul și hidrocarburile aromatice policiclice în aerul înconjurător (JO L 23, 26.1.2005, p. 3).

11. „ciclu de aterizare și decolare” înseamnă un ciclu care include rularea la sol la plecare și la sosire, decolarea, ascensiunea, apropierea, aterizarea și toate celelalte activități de aviație care se desfășoară la o altitudine sub 3 000 de picioare;
12. „trafic maritim internațional” înseamnă navigația pe mare și în ape de coastă cu nave înregistrate sub orice pavilion, cu excepția navelor de pescuit, care pleacă de pe teritoriul unei țări și sosesc pe teritoriul unei alte țări;
13. „zonă de control al poluării” înseamnă o zonă maritimă de cel mult 200 de mile marine de la linia de bază de la care se măsoară întinderea apelor teritoriale, stabilită de un stat membru pentru prevenirea, reducerea și controlul poluării provenite de la nave, în conformitate cu normele și standardele internaționale aplicabile;
14. „legislația Uniunii de control al poluării atmosferice la sursă” înseamnă legislația Uniunii care are drept obiectiv reducerea emisiilor de poluanți atmosferici care intră sub incidența prezentei directive prin luarea de măsuri de atenuare la sursă.

Articolul 4

Angajamentele naționale de reducere a emisiilor

(1) Ca regulă minimă, statele membre își limitează emisiile antropice anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot, compuși organici volatili nemetanici, amoniac și particule fine în suspensie, în conformitate cu angajamentele naționale de reducere a emisiilor care se aplică începând cu 2020 până în 2029 și după 2030, astfel cum se prevede în anexa II.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), statele membre iau măsurile necesare pentru a-și limita până în 2025 emisiile antropice de dioxid de sulf, oxizi de azot, compuși organici volatili nemetanici, amoniac și particule fine în suspensie. Nivelurile indicative ale acestor emisii se stabilesc prin intermediul unei traiectorii de reducere liniară între nivelurile de emisii definite de angajamentele de reducere a emisiilor pentru 2020 și nivelurile de emisii definite de angajamentele de reducere a emisiilor pentru 2030.

Statele membre pot urma o traiectorie non-liniară privind reducerea emisiilor dacă acest lucru este mai eficient din punct de vedere economic sau tehnic și cu condiția ca, începând din 2025, această traiectorie să devină treptat convergentă cu traiectoria de reducere liniară și să nu afecteze niciun angajament de reducere a emisiilor pentru 2030. Statele membre stabilesc traiectoria de reducere non-liniară și motivele pentru a urma această traiectorie în programele naționale de control al poluării atmosferice care urmează a fi transmise Comisiei în conformitate cu articolul 10 alineatul (1).

În situația în care emisiile pentru 2025 nu pot fi limitate în conformitate cu traiectoria de reducere stabilită, statele membre explică, în rapoartele informative de inventariere ulterioare care urmează a fi transmise Comisiei în conformitate cu articolul 10 alineatul (2), atât motivele pentru această abatere, cât și măsurile care ar readuce statele membre la respectiva traiectorie.

(3) În vederea respectării alineatelor (1) și (2), următoarele emisii nu sunt luate în considerare:

- (a) emisiile de la aeronave rezultate în afara ciclului de aterizare și decolare;
- (b) emisiile provenite de la traficul maritim național înspre și dinspre teritoriile menționate la articolul 2 alineatul (2);
- (c) emisii din traficul maritim internațional;
- (d) emisiile de oxizi de azot și compuși organici volatili nemetanici din activitățile prevăzute în categoriile 3B (gestionarea gunoiului de grajd) și 3D (solurile agricole) din Nomenclatorul pentru raportare (NFR) (2014) prevăzut de Convenția LRTAP.

Articolul 5

Mecanisme de flexibilitate

(1) Statele membre pot stabili, în conformitate cu partea 4 din anexa IV, inventarele naționale de emisii anuale ajustate pentru dioxid de sulf, oxizi de azot, compuși organici volatili nemetanici, amoniac și particule fine în suspensie, în cazul în care nerespectarea angajamentelor naționale de reducere a emisiilor ar rezulta din aplicarea unor metode îmbunătățite de inventariere a emisiilor, actualizate în conformitate cu cunoștințele științifice.

În scopul de a stabili dacă condițiile relevante prevăzute în partea 4 din anexa IV sunt respectate, angajamentele de reducere a emisiilor pentru perioada 2020-2029 sunt considerate ca fiind stabilite la 4 mai 2012.

Începând din 2025, se aplică următoarele condiții suplimentare ajustărilor în cazul în care există factori de emisie semnificativ diferiți sau metodologii folosite pentru determinarea emisiilor provenite de la categorii de surse specifice față de cei preconizați în urma punerii în aplicare a unei norme sau a unui standard în temeiul legislației Uniunii de control al poluării atmosferice la sursă, în temeiul anexei IV partea 4 punctul 1 litera (d) punctele (ii) și (iii):

(a) după ce ia în considerare concluziile programelor naționale de control și de aplicare a legii, prin care se monitorizează eficiența legislației Uniunii de control al poluării atmosferice la sursă, statul membru în cauză demonstrează că diferențele semnificative privind factorii de emisie nu rezultă din punerea în aplicare sau asigurarea respectării legislației respective la nivel național;

(b) statul membru în cauză a informat Comisia cu privire la diferența semnificativă privind factorii de emisie, care, în temeiul articolului 11 alineatul (2) analizează necesitatea unor acțiuni suplimentare.

(2) În cazul în care, într-un anumit an, din cauza unei ierni deosebit de reci sau a unei veri deosebit de secetoase, un stat membru nu își poate respecta angajamentele de reducere a emisiilor, acesta își poate respecta angajamentele respective prin calcularea mediei emisiilor sale anuale naționale pentru anul în cauză, pentru anul anterior anului respectiv și pentru anul următor, cu condiția ca această medie să nu depășească nivelul anual al emisiilor la nivel național determinat de angajamentul de reducere al statului membru.

(3) În cazul în care, într-un anumit an, un stat membru pentru care unul sau mai multe angajamente de reducere prevăzute în anexa II sunt stabilite la un nivel mai strict decât reducerea eficientă din punctul de vedere al costurilor identificată în STPA 16, nu poate respecta angajamentul relevant de reducere a emisiilor după ce a pus în aplicare toate măsurile eficiente din punctul de vedere al costurilor, se consideră că respectă angajamentul de reducere a emisiilor relevant pe o perioadă de maximum cinci ani, cu condiția ca pentru fiecare din acei ani să se compenseze nerespectarea respectivă printr-o reducere echivalentă a emisiilor altui poluant menționat în anexa II.

(4) Se consideră că un stat membru își respectă obligațiile de la articolul 4 pentru o perioadă de maximum trei ani în situația în care nerespectarea angajamentelor sale de reducere a emisiilor pentru poluanții relevanți rezultă dintr-o întrerupere bruscă și excepțională sau din pierderea capacității în sistemul de furnizare sau producție a energiei și/sau căldurii care nu ar fi putut fi prevăzută în mod rezonabil și dacă se îndeplinesc următoarele condiții:

(a) statul membru în cauză a demonstrat că a depus toate eforturile rezonabile în vederea asigurării respectării, inclusiv aplicarea de noi măsuri și politici, și va continua să le depună pentru ca perioada de nerespectare să fie cât mai scurtă posibil; și

(b) statul membru în cauză a demonstrat că aplicarea unor măsuri și politici suplimentare față de cele menționate la litera (a) ar genera costuri disproporționate, ar periclita în mod substanțial securitatea energetică națională sau ar prezenta un risc considerabil de sărăcie energetică pentru o parte semnificativă a populației.

(5) Statele membre care intenționează să aplice alineatul (1), (2), (3) sau (4) informează Comisia cu privire la acest lucru până la data de 15 februarie a anului de raportare în cauză. Informarea respectivă include poluanții și sectoarele vizate și, în cazul în care sunt disponibile, amploarea impactului asupra inventarelor naționale de emisii.

(6) Comisia, cu sprijinul Agenției Europene de Mediu, analizează și evaluează dacă utilizarea oricăruia dintre mecanismele de flexibilitate pentru un anumit an îndeplinește condițiile relevante prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol și în partea 4 din anexa IV sau la alineatul (2), (3) sau (4) din prezentul articol, după caz.

În cazul în care consideră că utilizarea unui anumit mecanism de flexibilitate nu este în conformitate cu condițiile relevante prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol și în partea 4 din anexa IV, sau la alineatul (2), (3) sau (4) din prezentul articol, Comisia adoptă o decizie în termen de nouă luni de la data primirii raportului relevant menționat la articolul 8 alineatul (4), prin care informează statul membru în cauză că utilizarea respectivului mecanism de flexibilitate nu poate fi acceptată și enunță motivele pentru respectivul refuz. În cazul în care Comisia nu ridică obiecții în termen de nouă luni de la data primirii raportului relevant menționat la articolul 8 alineatul (4), statul membru în cauză consideră că utilizarea respectivului mecanism de flexibilitate este valabilă și acceptată pentru anul respectiv.

(7) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare în care să precizeze normele detaliate pentru utilizarea mecanismelor de flexibilitate menționate la alineatele (1), (2), (3) și (4) din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 17.

(8) Atunci când își exercită competențele în conformitate cu alineatele (6) și (7), Comisia ia în considerare documentele de orientare relevante elaborate în temeiul Convenției LRTAP.

Articolul 6

Programele naționale de control al poluării atmosferice

(1) Statele membre elaborează, adoptă și pun în aplicare un program național de control al poluării atmosferice în conformitate cu partea 1 din anexa III, în vederea limitării emisiilor lor antropice anuale în conformitate cu articolul 4 și pentru a contribui la realizarea obiectivelor prezentei directive în conformitate cu articolul 1 alineatul (1).

(2) În momentul elaborării, adoptării și punerii în aplicare a programului menționat la alineatul (1), statele membre:

- (a) evaluează în ce măsură este probabil ca sursele naționale de emisie să aibă un impact asupra calității aerului de pe teritoriul lor și din statele membre învecinate, utilizând, după caz, date și metodologii elaborate de Programul european de monitorizare și evaluare (EMEP) în conformitate cu Protocolul Convenției LRTAP cu privire la finanțarea pe termen lung a Programului comun de monitorizare continuă și evaluare a transportului poluanților atmosferici pe distanțe lungi în Europa;
- (b) țin seama de necesitatea de a reduce emisiile de poluanți atmosferici pentru îndeplinirea obiectivelor de calitate a aerului pe teritoriul lor și, după caz, în statele membre învecinate;
- (c) acordă prioritate măsurilor de reducere a emisiilor de negru de fum, atunci când adoptă măsuri pentru a-și duce la îndeplinire angajamentele naționale de reducere a emisiilor de particule fine în suspensie;
- (d) asigură coerența cu alte planuri și programe relevante stabilite în conformitate cu cerințele prevăzute de legislația națională sau a Uniunii.

În vederea respectării angajamentelor naționale relevante de reducere a emisiilor, statele membre includ în programele lor naționale de control al poluării atmosferice măsurile de reducere a emisiilor stabilite ca fiind obligatorii în partea 2 din anexa III și pot include în programele respective măsurile de reducere a emisiilor stabilite ca fiind opționale în partea 2 din anexa III sau măsuri cu efect de atenuare echivalent.

(3) Statele membre își actualizează programul național de control al poluării atmosferice cel puțin o dată la patru ani.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (3), politicile și măsurile de reducere a emisiilor incluse în programul național de control al poluării atmosferice se actualizează în termen de 18 luni de la transmiterea ultimului inventar național de emisii sau a prognozelor naționale de emisii dacă, în conformitate cu datele transmise, obligațiile prevăzute la articolul 4 nu sunt respectate sau dacă există risc de nerespectare.

(5) În conformitate cu Directiva 2003/35/CE, statele membre consultă publicul și autoritățile competente care, prin natura responsabilităților lor specifice în materie de mediu pe care le au în domeniul poluării atmosferice, al calității aerului și al gestionării acesteia la toate nivelurile, ar putea fi interesate de punerea în aplicare a programelor naționale de control al poluării atmosferice, cu privire la proiectele lor de programe de control al poluării atmosferice și la orice actualizare semnificativă efectuată înainte de finalizarea programelor respective.

(6) Dacă este cazul, se efectuează consultări transfrontaliere.

(7) Dacă este cazul, Comisia facilitează elaborarea și punerea în aplicare a programelor naționale de control al poluării atmosferice, prin intermediul unui schimb de bune practici.

(8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 16 în vederea modificării prezentei directive în ceea ce privește adaptarea părții 2 din anexa III la evoluțiile din cadrul Convenției LRTAP, inclusiv la progresul tehnic.

(9) Comisia poate stabili orientări privind elaborarea și punerea în aplicare a programelor naționale de control al poluării atmosferice.

(10) De asemenea, Comisia precizează, prin acte de punere în aplicare, formatul programelor naționale de control al poluării atmosferice. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 17.

Articolul 7

Sprijin financiar

Comisia urmărește facilitarea accesului la fondurile existente ale Uniunii, în conformitate cu dispozițiile legale care reglementează aceste fonduri, pentru a sprijini măsurile care urmează să fie luate în vederea respectării obiectivelor prezentei directive.

Respectivele fonduri ale Uniunii includ finanțarea disponibilă, în prezent și în viitor în cadrul, *inter alia*:

- (a) Programului-cadru pentru cercetare și inovare;
- (b) fondurilor structurale și de investiții europene, inclusiv finanțarea relevantă în cadrul politicii agricole comune;
- (c) instrumentelor de finanțare pentru mediu și politici climatice, cum ar fi Programul LIFE.

Comisia evaluează posibilitatea creării unui ghișeu unic unde orice parte interesată să poată verifica cu ușurință disponibilitatea fondurilor Uniunii și procedurile aferente legate de acces la finanțare, pentru proiectele care abordează probleme legate de poluarea atmosferică.

Articolul 8

Inventarele și prognozele naționale de emisii și rapoartele informative de inventariere

(1) Statele membre pregătesc și actualizează anual inventarele naționale de emisii pentru poluanții prevăzuți în tabelul A din anexa I, în conformitate cu cerințele stabilite în această anexă.

Statele membre pot pregăti și actualiza anual inventarele naționale de emisii pentru poluanții prevăzuți în tabelul B din anexa I, în conformitate cu cerințele stabilite în această anexă.

(2) Statele membre pregătesc și actualizează, din patru în patru ani, inventarele naționale de emisii dezagregate spațial și inventarele privind sursele punctuale de mari dimensiuni, precum și, din doi în doi ani, prognozele naționale de emisii pentru poluanții prevăzuți în tabelul C din anexa I, în conformitate cu cerințele stabilite în această anexă.

(3) Statele membre elaborează un raport informativ de inventariere care însoțește inventarele și prognozele naționale de emisii menționate la alineatele (1) și (2), în conformitate cu cerințele stabilite în tabelul D din anexa I.

(4) Statele membre care optează pentru un mecanism de flexibilitate în temeiul articolului 5 includ în raportul informativ de inventariere, aferent anului țintă, informațiile care demonstrează că utilizarea mecanismului respectiv îndeplinește condițiile relevante prevăzute la articolul 5 alineatul (1) și în partea 4 din anexa IV sau la articolul 5 alineatul (2), (3) sau (4), după caz.

(5) Statele membre pregătesc și actualizează inventarele naționale de emisii (inclusiv, dacă este cazul, inventarele naționale de emisii ajustate) prognozele naționale de emisii, inventarele naționale de emisii dezagregate spațial, inventarele privind sursele punctuale de mari dimensiuni, precum și rapoartele informative de inventariere însoțitoare în conformitate cu anexa IV.

(6) Comisia, cu sprijinul Agenției Europene de Mediu, pregătește și actualizează anual, pe baza informațiilor menționate la alineatele (1), (2) și (3) din prezentul articol, inventare de emisii la nivelul Uniunii și un raport informativ de inventariere, precum și, la fiecare doi ani, prognoze de emisii la nivelul Uniunii, și la fiecare patru ani, inventarele naționale de emisii dezagregate spațial și inventarele privind sursele punctuale de mari dimensiuni la nivelul Uniunii pentru toți poluanții menționați în anexa I.

(7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 16, în vederea modificării prezentei directive în ceea ce privește adaptarea anexei I și a anexei IV la evoluțiile din cadrul Convenției LRTAP, inclusiv la progresul tehnic și științific.

Articolul 9

Monitorizarea impactului poluării atmosferice

(1) Statele membre asigură monitorizarea impactului negativ al poluării atmosferice asupra ecosistemelor pe baza unei rețele de puncte de monitorizare care este reprezentativă pentru tipurile lor de habitate de apă dulce, naturale și seminaturale, precum și de ecosisteme forestiere, adoptând o abordare eficientă din punctul de vedere al costurilor și bazată pe risc.

În acest scop, statele membre își coordonează acțiunile cu alte programe de monitorizare instituite în temeiul legislației Uniunii, inclusiv Directiva 2008/50/CE, Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și Directiva 92/43/CEE a Consiliului ⁽²⁾ și, după caz, Convenția LRTAP, precum și, acolo unde este necesar, utilizează date colectate în cadrul acestor programe.

Pentru respectarea cerințelor de la prezentul articol, statele membre pot utiliza indicatorii de monitorizare opționali enumerați în anexa V.

(2) La colectarea și raportarea informațiilor enumerate în anexa V se pot utiliza metodologiile prevăzute în Convenția LRTAP și manualele acesteia pentru programele internaționale de cooperare.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 16 în vederea modificării prezentei directive în ceea ce privește adaptarea anexei V la progresul tehnic și științific și la evoluțiile din cadrul Convenției LRTAP.

Articolul 10

Raportarea de către statele membre

(1) Statele membre transmit Comisiei primele lor programe naționale de control al poluării atmosferice până la 1 aprilie 2019.

În cazul în care un program național de control al poluării atmosferice este actualizat în conformitate cu articolul 6 alineatul (4), statul membru în cauză transmite Comisiei programul actualizat în termen de două luni.

Comisia examinează programele naționale de control al poluării atmosferice și actualizările acestora, luând în considerare cerințele prevăzute la articolul 4 alineatul (2) și la articolul 6.

(2) Statele membre transmit Comisiei și Agenției Europene de Mediu, în conformitate cu datele de raportare stabilite în anexa I, inventarele naționale de emisii, prognozele naționale de emisii, inventarele naționale de emisii dezagregate spațial, inventarele privind sursele punctuale de mari dimensiuni și rapoartele informative de inventariere menționate la articolul 8 alineatele (1), (2) și (3) și, după caz, articolul 8 alineatul (4).

Această raportare este în concordanță cu raportarea către Secretariatul Convenției LRTAP.

⁽¹⁾ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 92/43/CEE din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

(3) Comisia, sprijinită de Agenția Europeană de Mediu și în consultare cu statele membre în cauză, examinează datele din inventarele naționale de emisii în primul an de raportare și, ulterior, în mod periodic. Această revizuire include următoarele:

- (a) controale pentru a verifica transparența, corectitudinea, coerența, comparabilitatea și caracterul integral al informațiilor prezentate;
- (b) controale pentru a identifica situațiile în care datele de inventar nu sunt pregătite în conformitate cu cerințele prevăzute de dreptul internațional, în special cu dispozițiile Convenției LRTAP;
- (c) după caz, calcularea corecțiilor tehnice necesare rezultate, în consultare cu statul membru în cauză.

În situația în care statul membru în cauză și Comisia nu pot să ajungă la un acord cu privire la necesitatea sau la conținutul corecțiilor tehnice în temeiul literei (c), Comisia adoptă o decizie care stabilește corecțiile tehnice care urmează a fi aplicate de statul membru în cauză.

(4) Statele membre transmit Comisiei și Agenției Europene de Mediu următoarele informații menționate la articolul 9:

- (a) până la 1 iulie 2018 și ulterior din patru în patru ani, amplasarea punctelor de monitorizare și indicatorii asociați utilizați pentru monitorizarea impactului poluării atmosferice; și
- (b) până la 1 iulie 2019 și ulterior din patru în patru ani, datele de monitorizare menționate la articolul 9.

Articolul 11

Rapoartele din partea Comisiei

(1) Până la 1 aprilie 2020 și ulterior din patru în patru ani, Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului cu privire la progresele înregistrate în punerea în aplicare a prezentei directive, incluzând o evaluare a contribuției sale la realizarea obiectivelor prevăzute la articolul 1, inclusiv:

- (a) progrese către:
 - (i) nivelurile indicative de emisie și angajamentele de reducere a emisiilor menționate la articolul 4 și, dacă este cazul, motivele oricărei nerealizări;
 - (ii) nivelurile de calitate a aerului înconjurător în conformitate cu orientările privind calitatea aerului publicate de Organizația Mondială a Sănătății;
 - (iii) obiectivele Uniunii în materie de biodiversitate și ecosisteme, în conformitate cu al șaptelea program de acțiune pentru mediu;
- (b) identificarea de noi măsuri necesare la nivelul Uniunii și al statelor membre pentru a atinge obiectivele menționate la litera (a);
- (c) utilizarea fondurilor Uniunii în sprijinul măsurilor luate în vederea respectării obiectivelor prezentei directive;
- (d) rezultatele examinării de către Comisie a programelor naționale de control al poluării atmosferice și a actualizărilor acestora în temeiul articolului 10 alineatul (1) al treilea paragraf;
- (e) o evaluare a efectelor asupra sănătății și mediului și a efectelor socioeconomice ale prezentei directive.

(2) În cazul în care raportul indică faptul că nerealizarea obiectivelor privind nivelurile indicative de emisie și angajamentele de reducere a emisiilor menționate la articolul 4 ar putea fi rezultatul lipsei de eficacitate a legislației Uniunii de control al poluării atmosferice la sursă, inclusiv a punerii în aplicare a acesteia la nivelul statelor membre, Comisia analizează, după caz, necesitatea unor acțiuni suplimentare, luând în considerare și efectele sectoriale ale punerii în aplicare. Dacă este cazul, Comisia prezintă propuneri legislative, inclusiv legislație nouă privind controlul poluării atmosferice la sursă, în vederea asigurării respectării angajamentelor prevăzute în prezenta directivă.

Articolul 12

Forumul european pentru aer curat

Comisia instituie un Forum european pentru aer curat pentru a contribui la elaborarea de orientări și a facilita punerea în aplicare coordonată a legislației și politicilor Uniunii legate de îmbunătățirea calității aerului, forum care aduce laolaltă la intervale regulate toate părțile interesate, inclusiv autoritățile competente ale statelor membre de la toate nivelurile relevante, Comisia, industria, societatea civilă și comunitatea științifică. Forumul european pentru aer curat face schimb de experiență și de bune practici, inclusiv în ceea ce privește reducerile de emisii generate de încălzirea locuințelor și de transportul rutier, care pot oferi informații și sprijin programelor naționale de control al poluării atmosferice și punerii lor în aplicare.

Articolul 13

Revizuire

(1) Pe baza rapoartelor menționate la articolul 11 alineatul (1), Comisia revizuieste prezenta directivă până cel târziu la 31 decembrie 2025 pentru a garanta înregistrarea de progrese în vederea atingerii obiectivelor menționate la articolul 1 alineatul (2), luând în considerare în special progresele științifice și tehnice și punerea în aplicare a politicilor Uniunii în domeniul climei și al energiei.

Dacă este cazul, Comisia prezintă propuneri legislative pentru asumarea de angajamente de reducere a emisiilor pentru perioada de după 2030.

(2) În ceea ce privește amoniacul, în evaluarea sa, Comisia analizează în special:

- (a) cele mai recente dovezi științifice;
- (b) actualizările documentului orientativ al CEE-ONU pentru prevenirea și reducerea emisiilor de amoniac provenind din surse agricole din 2014 (denumit în continuare „documentul orientativ privind amoniacul”) ⁽¹⁾ și ale Codului-cadru al CEE-ONU privind bunele practici agricole pentru reducerea și atenuarea emisiilor de amoniac ⁽²⁾, astfel cum a fost revizuit în 2014;
- (c) actualizările celor mai bune tehnici disponibile, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 10 din Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾;
- (d) măsurile de agromediu din cadrul politicii agricole comune.

(3) Pe baza emisiilor de mercur raportate la nivel național, Comisia evaluează impactul acestora asupra realizării obiectivelor prevăzute la articolul 1 alineatul (2) și ia în considerare măsuri pentru reducerea respectivelor emisii și, dacă este cazul, prezintă o propunere legislativă.

Articolul 14

Accesul la informații

(1) În conformitate cu Directiva 2003/4/CE, statele membre asigură diseminarea sistematică și activă către public a următoarelor informații, prin publicarea acestora pe un site web accesibil publicului:

- (a) programele naționale de control al poluării atmosferice și eventualele actualizări ale acestora;
- (b) inventarele naționale de emisii (inclusiv, după caz, inventarele naționale de emisii ajustate), prognozele naționale de emisii, rapoartele informative de inventariere și rapoartele și informațiile suplimentare transmise Comisiei în conformitate cu articolul 10.

⁽¹⁾ Decizia 2012/11, ECE/EB/AIR/113/Add. 1.

⁽²⁾ Decizia ECE/EB.AIR/127, punctul 36e.

⁽³⁾ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

(2) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, Comisia asigură diseminarea activă și sistematică a informațiilor către public prin publicarea pe un site web accesibil publicului a inventarelor și prognozelor de emisii la nivelul Uniunii, precum și a rapoartelor informative de inventariere.

(3) Comisia publică pe site-ul său web:

- (a) ipotezele luate în considerare pentru fiecare stat membru pentru definirea potențialului național al acestuia de reducere a emisiilor, utilizate pentru a pregăti raportul STPA 16;
- (b) lista actelor legislative relevante ale Uniunii de control al poluării atmosferice la sursă; și
- (c) rezultatele examinării menționate la articolul 10 alineatul (1) al treilea paragraf.

Articolul 15

Cooperarea cu țările terțe și coordonarea în cadrul organizațiilor internaționale

Fără a aduce atingere articolului 218 din TFUE, Uniunea și statele membre, după caz, continuă cooperarea bilaterală și multilaterală cu țările terțe și coordonarea în cadrul organizațiilor internaționale relevante precum Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP), CEE-ONU, Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO), Organizația Maritimă Internațională (OMI) și Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI), inclusiv prin schimb de informații, în materie de cercetare și dezvoltare în domeniul tehnic și științific, cu scopul de a îmbunătăți baza pentru facilitarea reducerii de emisii.

Articolul 16

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 6 alineatul (8), la articolul 8 alineatul (7) și la articolul 9 alineatul (3) se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la data de 31 decembrie 2016. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 6 alineatul (8), articolul 8 alineatul (7) și articolul 9 alineatul (3) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în respectiva decizie. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de a adopta un act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽²⁾.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 6 alineatul (8), al articolului 8 alineatul (7) și al articolului 9 alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul, nici Consiliul nu a formulat nicio obiecție în termen de două luni de notificarea actului către Parlamentul European și către Consiliu sau în cazul în care, înainte de expirarea termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, 25.9.2006, p. 13).

⁽²⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

*Articolul 17***Procedura comitetului**

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru calitatea aerului înconjurător, instituit prin articolul 29 din Directiva 2008/50/CE. Comitetul respectiv este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

*Articolul 18***Sanțiuni**

Statele membre adoptă regimul sancțiunilor care se aplică în cazul nerespectării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Aceste sancțiuni trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

*Articolul 19***Modificare adusă Directivei 2003/35/CE**

În anexa I la Directiva 2003/35/CE, se adaugă următoarea literă:

„(g) articolul 6 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/2284 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici, de modificare a Directivei 2003/35/CE și de abrogare a Directivei 2001/81/CE (*).

(*) JO L 344, 17.12.2016, p. 1.”.

*Articolul 20***Transpunere**

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 1 iulie 2018.

Prin derogare de la primul paragraf, statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma cu articolul 10 alineatul (2) până la 15 februarie 2017.

Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 21***Abrogare și dispoziții tranzitorii**

(1) Directiva 2001/81/CE se abrogă începând cu 1 iulie 2018.

Prin derogare de la primul paragraf:

(a) articolele 1 și 4 și anexa I din Directiva 2001/81/CE continuă să se aplice până la 31 decembrie 2019;

(b) articolele 7 și 8 și anexa III din Directiva 2001/81/CE se abrogă la 31 decembrie 2016.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa VI.

(2) Până la 31 decembrie 2019, statele membre pot aplica articolul 5 alineatul (1) din prezenta directivă în ceea ce privește plafoanele prevăzute la articolul 4 din Directiva 2001/81/CE și în anexa I la aceasta.

*Articolul 22***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare la 31 decembrie 2016.

*Articolul 23***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 14 decembrie 2016.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

I. KORČOK

ANEXA I

MONITORIZAREA ȘI RAPORTAREA EMISIILOR ATMOSFERICE

Tabel A

Cerințele de raportare anuală a emisiilor, astfel cum se menționează la articolul 8 alineatul (1) primul paragraf

Element	Poluanți	Serii cronologice	Data de raportare
Totalul emisiilor naționale pe categorii de surse (1) NFR (2)	— SO ₂ , NO _x , COVnm, NH ₃ , CO — metale grele (Cd, Hg, Pb) (3) — POP (4) [totalul HAP (5), benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten, indeno(1,2,3-cd)piren, dioxine/furani, PCB (6), HCB (7)]	Anual, din 1990 până în anul de raportare minus 2 (X - 2)	15 februarie (9)
Totalul emisiilor naționale pe categorii de surse NFR (2)	— PM _{2,5} , PM ₁₀ (8), precum și, dacă este disponibil, negru de fum	Anual, din 2000 până în anul de raportare minus 2 (X - 2)	15 februarie (9)

(1) Emisiile naturale se raportează în conformitate cu metodologiile prevăzute în Convenția LRTAP și cu Ghidul EMEP/AEM privind inventarul emisiilor de poluanți atmosferici. Acestea nu se includ în totalurile naționale, ci se raportează separat.

(2) Nomenclatorul pentru raportare (NFR) furnizat de Convenția LRTAP (Convenția asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi).

(3) Cd (cadmiu), Hg (mercur), Pb (plumb).

(4) POP (poluanți organici persistenți).

(5) HAP (hidrocarburi aromatice policiclice).

(6) PCB (bifenili policlorurați).

(7) HCB (hexaclorbenzen).

(8) „PM₁₀” înseamnă particule cu un diametru aerodinamic mai mic sau egal cu 10 micrometri (μm).

(9) Retransmiterile de date în urma unor erori se efectuează în termen de cel mult patru săptămâni și includ o explicație clară a modificărilor operate.

Tabel B

Cerințele de raportare anuală a emisiilor, astfel cum se menționează la articolul 8 alineatul (1) al doilea paragraf

Element	Poluanți	Serii cronologice	Data de raportare
Totalul emisiilor naționale pe categorii de surse NFR (1)	— metale grele (As, Cr, Cu, Ni, Se și Zn și compușii acestora) (2) — TPS (3)	Anual, din 1990 (2000 pentru TPS) până în anul de raportare minus 2 (X - 2)	15 februarie

(1) Emisiile naturale se raportează în conformitate cu metodologiile prevăzute în Convenția LRTAP și cu Ghidul EMEP/AEM privind inventarul emisiilor de poluanți atmosferici. Acestea nu se includ în totalurile naționale, ci se raportează separat.

(2) As (arsenic), Cr (crom), Cu (cupru), Ni (nichel), Se (seleniu), Zn (zinc).

(3) TPS (totalul particulelor în suspensie).

Tabel C

Cerințele de raportare privind emisiile și prognozele, astfel cum se menționează la articolul 8 alineatul (2)

Element	Poluanți	Serii cronologice/ani-țintă	Data de raportare
Datele naționale privind emisiile pe categorii de surse, sub formă de matrice (GNFR)	— SO₂, NO_x, COVnm, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5} — metale grele (Cd, Hg, Pb) — POP (HAP total, HCB, PCB, dioxine/furani) — negru de fum (dacă există)	Din patru în patru ani pentru anul de raportare minus 2 (X - 2) începând cu 2017	1 mai ⁽¹⁾
Sursele punctuale de mari dimensiuni, pe categorii de surse (GNFR)	— SO₂, NO_x, COVnm, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5} — metale grele (Cd, Hg, Pb) — POP (HAP total, HCB, PCB, dioxine/furani) — negru de fum (dacă există)	Din patru în patru ani pentru anul de raportare minus 2 (X - 2) începând cu 2017	1 mai ⁽¹⁾
Emisiile prognozate, pe categorii NFR agregate	— SO₂, NO_x, NH₃, COVnm, PM_{2,5}, precum și, dacă este disponibil, negru de fum	Din doi în doi ani, acoperind anii de prognoză 2020, 2025, 2030 și, dacă sunt disponibili, 2040 și 2050 începând cu 2017	15 martie

⁽¹⁾ Retransmiterile de date în urma unor erori se efectuează în termen de patru săptămâni și includ o explicație clară a modificărilor operate.

Tabel D

Raportarea anuală a cerințelor privind raportul informativ de inventariere, astfel cum se menționează la articolul 8 alineatul (3)

Element	Poluanți	Serii cronologice/ani-țintă	Data de raportare
Raportul informativ de inventariere	— SO₂, NO_x, COVnm, NH₃, CO, PM_{2,5}, PM₁₀ — metale grele (Cd, Hg, Pb) și negru de fum — POP [HAP total, benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten, indeno(1,2,3-cd)piren, dioxine/furani, PCB, HCB] — Dacă sunt disponibile, metale grele (As, Cr, Cu, Ni, Se și Zn și compușii acestora) și TPS	Toți anii (astfel cum se indică în tabelele A-B-C)	15 martie

ANEXA II

ANGAJAMENTELE NAȚIONALE DE REDUCERE A EMISIILOR

Tabelul A

Angajamentele de reducere a emisiilor de dioxid de sulf (SO₂), de oxizi de azot (NO_x) și de compuși organici volatili nemetanici (COVnm). Angajamentele de reducere a emisiilor au anul 2005 drept an de referință și, pentru transportul rutier, se aplică emisiilor calculate pe baza combustibililor vânduți (*).

Statul membru	Reducerea emisiilor de SO ₂ comparativ cu anul 2005		Reducerea emisiilor de NO _x comparativ cu anul 2005		Reducerea emisiilor de COVnm comparativ cu anul 2005	
	Pentru orice an din 2020 până în 2029	Pentru orice an după 2030	Pentru orice an din 2020 până în 2029	Pentru orice an după 2030	Pentru orice an din 2020 până în 2029	Pentru orice an după 2030
Belgia	43 %	66 %	41 %	59 %	21 %	35 %
Bulgaria	78 %	88 %	41 %	58 %	21 %	42 %
Republica Cehă	45 %	66 %	35 %	64 %	18 %	50 %
Danemarca	35 %	59 %	56 %	68 %	35 %	37 %
Germania	21 %	58 %	39 %	65 %	13 %	28 %
Estonia	32 %	68 %	18 %	30 %	10 %	28 %
Grecia	74 %	88 %	31 %	55 %	54 %	62 %
Spania	67 %	88 %	41 %	62 %	22 %	39 %
Franța	55 %	77 %	50 %	69 %	43 %	52 %
Croația	55 %	83 %	31 %	57 %	34 %	48 %
Irlanda	65 %	85 %	49 %	69 %	25 %	32 %
Italia	35 %	71 %	40 %	65 %	35 %	46 %
Cipru	83 %	93 %	44 %	55 %	45 %	50 %
Letonia	8 %	46 %	32 %	34 %	27 %	38 %
Lituania	55 %	60 %	48 %	51 %	32 %	47 %
Luxemburg	34 %	50 %	43 %	83 %	29 %	42 %
Ungaria	46 %	73 %	34 %	66 %	30 %	58 %
Malta	77 %	95 %	42 %	79 %	23 %	27 %
Țările de Jos	28 %	53 %	45 %	61 %	8 %	15 %
Austria	26 %	41 %	37 %	69 %	21 %	36 %
Polonia	59 %	70 %	30 %	39 %	25 %	26 %

Statul membru	Reducerea emisiilor de SO ₂ comparativ cu anul 2005		Reducerea emisiilor de NO _x comparativ cu anul 2005		Reducerea emisiilor de COVnm comparativ cu anul 2005	
	Pentru orice an din 2020 până în 2029	Pentru orice an după 2030	Pentru orice an din 2020 până în 2029	Pentru orice an după 2030	Pentru orice an din 2020 până în 2029	Pentru orice an după 2030
Portugalia	63 %	83 %	36 %	63 %	18 %	38 %
România	77 %	88 %	45 %	60 %	25 %	45 %
Slovenia	63 %	92 %	39 %	65 %	23 %	53 %
Slovacia	57 %	82 %	36 %	50 %	18 %	32 %
Finlanda	30 %	34 %	35 %	47 %	35 %	48 %
Suedia	22 %	22 %	36 %	66 %	25 %	36 %
Regatul Unit	59 %	88 %	55 %	73 %	32 %	39 %
UE 28	59 %	79 %	42 %	63 %	28 %	40 %

(*) Statele membre care au posibilitatea de a alege să folosească totalul național al emisiilor calculat pe baza combustibililor folosiți ca bază pentru respectarea Convenției LRTAP pot păstra această opțiune în vederea asigurării coerenței între dreptul internațional și dreptul Uniunii.

Tabelul B

Angajamentele de reducere a emisiilor de amoniac (NH₃) și de particule fine în suspensie (PM_{2,5}). Angajamentele de reducere a emisiilor au anul 2005 drept an de referință și, pentru transportul rutier, se aplică emisiilor calculate pe baza combustibililor vânduți (*).

Statul membru	Reducerea emisiilor de NH ₃ comparativ cu anul 2005		Reducerea emisiilor de PM _{2,5} comparativ cu anul 2005	
	Pentru orice an din 2020 până în 2029	Pentru orice an după 2030	Pentru orice an din 2020 până în 2029	Pentru orice an după 2030
Belgia	2 %	13 %	20 %	39 %
Bulgaria	3 %	12 %	20 %	41 %
Republica Cehă	7 %	22 %	17 %	60 %
Danemarca	24 %	24 %	33 %	55 %
Germania	5 %	29 %	26 %	43 %
Estonia	1 %	1 %	15 %	41 %
Grecia	7 %	10 %	35 %	50 %
Spania	3 %	16 %	15 %	50 %
Franța	4 %	13 %	27 %	57 %
Croația	1 %	25 %	18 %	55 %
Irlanda	1 %	5 %	18 %	41 %
Italia	5 %	16 %	10 %	40 %
Cipru	10 %	20 %	46 %	70 %
Letonia	1 %	1 %	16 %	43 %

Statul membru	Reducerea emisiilor de NH ₃ comparativ cu anul 2005			Reducerea emisiilor de PM _{2,5} comparativ cu anul 2005		
	Pentru orice an din 2020 până în 2029		Pentru orice an după 2030	Pentru orice an din 2020 până în 2029		Pentru orice an după 2030
Lituania	10 %		10 %	20 %		36 %
Luxemburg	1 %		22 %	15 %		40 %
Ungaria	10 %		32 %	13 %		55 %
Malta	4 %		24 %	25 %		50 %
Țările de Jos	13 %		21 %	37 %		45 %
Austria	1 %		12 %	20 %		46 %
Polonia	1 %		17 %	16 %		58 %
Portugalia	7 %		15 %	15 %		53 %
România	13 %		25 %	28 %		58 %
Slovenia	1 %		15 %	25 %		60 %
Slovacia	15 %		30 %	36 %		49 %
Finlanda	20 %		20 %	30 %		34 %
Suedia	15 %		17 %	19 %		19 %
Regatul Unit	8 %		16 %	30 %		46 %
UE 28	6 %		19 %	22 %		49 %

(*) Statele membre care au posibilitatea de a alege să folosească totalul național al emisiilor calculat pe baza combustibililor folosiți ca bază pentru respectarea Convenției LRTAP pot păstra această opțiune în vederea asigurării coerenței între dreptul internațional și dreptul Uniunii.

ANEXA III

CONȚINUTUL PROGRAMELOR NAȚIONALE DE CONTROL AL POLUĂRII ATMOSFERICE MENȚIONATE LA ARTICOLELE 6 ȘI 10

PARTEA 1

Conținutul minim al programelor naționale de control al poluării atmosferice

1. Programele naționale inițiale de control al poluării atmosferice, menționate la articolele 6 și 10, acoperă cel puțin următorul conținut:
 - (a) cadrul politicii naționale privind calitatea aerului și poluarea, în contextul căruia s-a elaborat programul, inclusiv:
 - (i) prioritățile de politică și relația acestora cu prioritățile stabilite în alte domenii de politică relevante, inclusiv schimbările climatice și, după caz, agricultura, industria și transporturile;
 - (ii) responsabilitățile atribuite autorităților naționale, regionale și locale;
 - (iii) progresele înregistrate de politicile și măsurile actuale în ceea ce privește reducerea emisiilor și îmbunătățirea calității aerului, precum și gradul de respectare a obligațiilor naționale și ale Uniunii;
 - (iv) evoluția ulterioară preconizată, presupunând că nu se aduce nicio modificare politicilor și măsurilor deja adoptate;
 - (b) opțiunile de politică avute în vedere pentru respectarea angajamentelor de reducere a emisiilor pentru perioada 2020-2029 și după 2030, precum și nivelurile intermediare de emisii stabilite pentru 2025 și pentru contribuția la îmbunătățirea în continuare a calității aerului, precum și analiza acestora, inclusiv metoda de analiză; dacă sunt disponibile, efectele individuale sau combinate ale politicilor și măsurilor privind reducerea emisiilor, calitatea aerului și mediul, precum și incertitudinile aferente;
 - (c) măsurile și politicile selectate pentru adoptare, inclusiv un calendar de adoptare, de punere în aplicare și de revizuire, precum și autoritățile competente responsabile;
 - (d) după caz, o explicație a motivelor pentru care nivelurile indicative de emisii pentru 2025 nu pot fi atinse fără măsuri care generează costuri disproporționale;
 - (e) după caz, o consemnare a utilizării mecanismelor de flexibilitate prevăzute la articolul 5 și a oricăror consecințe asupra mediului generate de respectiva utilizare;
 - (f) o evaluare a modului în care politicile și măsurile selectate asigură coerența cu planurile și programele stabilite în alte domenii de politică relevante.
2. Actualizările programului național de control al poluării atmosferice menționat la articolele 6 și 10 includ cel puțin:
 - (a) o evaluare a progreselor înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a programului, reducerea emisiilor și reducerea concentrațiilor;
 - (b) orice modificare semnificativă în ceea ce privește contextul politic, evaluările, programul sau calendarul de punere în aplicare a acestora.

PARTEA 2

Măsuri de reducere a emisiilor menționate la articolul 6 alineatul (2) al doilea paragraf

Statele membre iau în considerare documentul orientativ privind amoniacul și fac uz de cele mai bune tehnici disponibile în conformitate cu Directiva 2010/75/UE.

A. Măsuri pentru controlul emisiilor de amoniac

1. Luând în considerare Codul-cadru de bune practici agricole pentru reducerea emisiilor de amoniac adoptat în 2014 de CEE-ONU, statele membre stabilesc un cod național consultativ de bune practici agricole pentru controlul emisiilor de amoniac, care cuprinde cel puțin următoarele elemente:
 - (a) gestionarea azotului, luând în considerare întregul ciclu al azotului;

- (b) strategiile de hrănire a șeptelului;
 - (c) tehnicile de împrăștiere a gunoiului de grajd, cu emisii reduse;
 - (d) sistemele de depozitare a gunoiului de grajd, cu emisii reduse;
 - (e) sistemele de adăpostire a animalelor, cu emisii reduse;
 - (f) posibilitățile de limitare a emisiilor de amoniac provenite din utilizarea îngrășămintelor minerale.
2. Statele membre pot stabili un buget național pentru azot destinat monitorizării modificărilor intervenite în pierderile totale de azot reactiv din agricultură, inclusiv amoniac, oxid de azot, amoniu, nitrați și nitriți, pe baza principiilor stabilite în documentul orientativ al CEE-ONU privind bugetele pentru azot ⁽¹⁾.
3. Statele membre interzic utilizarea de îngrășăminte pe bază de carbonat de amoniu și pot reduce emisiile de amoniac provenite din îngrășămintele anorganice, prin următoarele metode:
- (a) înlocuirea îngrășămintelor pe bază de uree cu îngrășăminte pe bază de nitrat de amoniu;
 - (b) în cazul în care se aplică în continuare îngrășăminte pe bază de uree, utilizarea unor metode despre care s-a demonstrat că reduc emisiile de amoniac cu cel puțin 30 % în comparație cu utilizarea metodei de referință, astfel cum este specificată în documentul orientativ privind amoniacul;
 - (c) promovarea înlocuirii îngrășămintelor anorganice cu îngrășăminte organice și, în cazul în care se aplică în continuare îngrășăminte anorganice, împrăștierea acestora în conformitate cu necesitățile previzibile ale culturii sau pășunii în cauză în ceea ce privește azotul și fosforul, luându-se în considerare și conținutul de nutrienți existent în sol și nutrienții proveniți din alte tipuri de îngrășăminte.
4. Statele membre pot reduce emisiile de amoniac provenite din gunoiul de grajd, prin următoarele metode:
- (a) reducerea emisiilor generate de aplicarea gunoiului de grajd lichid și solid pe terenuri arabile și pășuni, utilizând metode care reduc emisiile cu cel puțin 30 % în comparație cu metoda de referință descrisă în documentul orientativ privind amoniacul și în următoarele condiții:
 - (i) doar împrăștierea gunoiului de grajd lichid și solid în conformitate cu necesitățile previzibile ale culturii sau pășunii în cauză în ceea ce privește azotul și fosforul, luându-se în considerare și conținutul de nutrienți existent în sol și nutrienții proveniți din alte tipuri de îngrășăminte;
 - (ii) neîmprăștierea gunoiului de grajd solid și lichid atunci când terenul în cauză este saturat cu apă, inundat, înghețat sau acoperit cu zăpadă;
 - (iii) aplicarea gunoiului de grajd lichid pe pășuni se face cu un distribuitor cu bandă, un distribuitor cu papuc tractat sau prin injecție la suprafață ori în adâncime;
 - (iv) încorporarea gunoiului de grajd solid și lichid împrăștiat pe teren arabil în sol în patru ore de la împrăștiere;
 - (b) reducerea emisiilor rezultate din depozitarea gunoiului de grajd în afara adăposturilor pentru animale, prin următoarele metode:
 - (i) pentru depozitele de gunoi de grajd lichid construite după 1 ianuarie 2022, se utilizează sisteme sau tehnici de depozitare cu nivel scăzut de emisii, despre care s-a demonstrat că reduc emisiile de amoniac cu cel puțin 60 % în comparație cu metoda de referință descrisă în documentul orientativ privind amoniacul, iar pentru depozitele existente cu cel puțin 40 %;
 - (ii) acoperirea depozitelor de gunoi de grajd solid;
 - (iii) asigurarea faptului că fermele dispun de o capacitate suficientă de depozitare a gunoiului de grajd, pentru a împrăști gunoiul de grajd numai în perioadele adecvate pentru creșterea culturilor;
 - (c) reducerea emisiilor generate de adăposturile pentru animale, prin utilizarea unor sisteme despre care s-a demonstrat că reduc emisiile de amoniac cu cel puțin 20 % în comparație cu metoda de referință descrisă în documentul orientativ privind amoniacul;
 - (d) reducerea emisiilor rezultate din gunoiul de grajd, prin utilizarea unor strategii de hrănire cu conținut redus de proteine, despre care s-a demonstrat că reduc emisiile de amoniac cu cel puțin 10 % în comparație cu metoda de referință descrisă în documentul orientativ privind amoniacul.

⁽¹⁾ Decizia 2012/10, ECE/EB.AIR/113/Add 1.

B. Măsuri de reducere a emisiilor pentru controlul emisiilor de particule fine în suspensie și de negru de fum

1. Fără a se aduce atingere anexei II cu privire la ecocondiționalitate la Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, statele membre pot interzice arderea în câmp deschis a reziduurilor și a deșeurilor de recolte agricole și a reziduurilor forestiere.

Statele membre monitorizează și asigură punerea în aplicare a oricărei interdicții puse în aplicare în conformitate cu primul paragraf. Orice derogare de la această interdicție se limitează la programele preventive de evitare a incendiilor de vegetație necontrolate, de control al organismelor dăunătoare sau de protejare a biodiversității.

2. Statele membre pot stabili un cod național consultativ de bune practici agricole pentru gestionarea adecvată a reziduurilor din recolte, pe baza următoarelor metode:
 - (a) îmbunătățirea structurii solului prin încorporarea reziduurilor din recolte;
 - (b) îmbunătățirea tehnicilor de încorporare a reziduurilor din recolte;
 - (c) utilizarea alternativă a reziduurilor din recolte;
 - (d) îmbunătățirea stării nutrienților și a structurii solului prin încorporarea gunoiului de grajd în conformitate cu cerințele pentru o creștere optimă a plantelor, evitându-se astfel incinerarea gunoiului de grajd (gunoi de fermă, așternut de paie).

C. Prevenirea efectelor asupra micilor exploatații agricole

La adoptarea măsurilor prezentate în secțiunile A și B, statele membre se asigură că efectele asupra micilor exploatații agricole și a microîntreprinderilor agricole sunt pe deplin luate în considerare.

Statele membre ar putea, de exemplu, să scutească micile exploatații agricole și microîntreprinderile de măsurile respective, în cazul în care este posibil și oportun, având în vedere angajamentele de reducere aplicabile.

—

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 549).

ANEXA IV

METODOLOGIILE PENTRU PREGĂTIREA ȘI ACTUALIZAREA INVENTARELOR ȘI A PROGNOZELOR NAȚIONALE DE EMISII, A RAPOARTELOR INFORMATIVE DE INVENTARIERE ȘI A INVENTARELOR NAȚIONALE DE EMISII AJUSTATE MENȚIONATE LA ARTICOLELE 5 ȘI 8

Pentru poluanții menționați în anexa I, statele membre pregătesc inventare naționale de emisii, inventare naționale de emisii ajustate acolo unde este relevant, prognoze naționale de emisii, inventare naționale de emisii dezagregate spațial, inventare privind sursele punctuale de mari dimensiuni și rapoarte informative de inventariere, utilizând metodologiile adoptate de părțile la Convenția LRTAP (Orientările de raportare EMEP), și trebuie să utilizeze Ghidul EMEP/AEM privind inventarul emisiilor de poluanți atmosferici (Ghidul EMEP/AEM) menționat în metodologiile respective. În plus, în conformitate cu aceleași orientări, statele membre pregătesc informații suplimentare, în special date privind activitatea, necesare pentru evaluarea inventarelor naționale de emisii și a prognozelor.

Recurgerea la Orientările de raportare EMEP nu aduce atingere modalităților suplimentare specificate în prezenta anexă și cerințelor privind nomenclatura pentru raportare, seriile cronologice și datele de raportare prevăzute în anexa I.

PARTEA 1

Inventarele naționale anuale de emisii

1. Inventarele naționale de emisii sunt transparente, coerente, comparabile, complete și exacte.
2. Emisiile din principalele categorii identificate se calculează în conformitate cu metodologiile definite în Ghidul EMEP/AEM și cu scopul de a utiliza o metodologie (detaliată) de nivelul 2 sau mai înalt.

Statele membre pot utiliza alte metodologii compatibile, bazate pe date științifice, pentru stabilirea inventarelor naționale de emisii, în cazul în care metodologiile respective produc estimări mai exacte decât metodologiile implicite prevăzute în Ghidul EMEP/AEM.

3. Pentru emisiile provenite din transporturi, statele membre calculează și raportează emisiile în concordanță cu bilanțurile energetice naționale raportate către Eurostat.
4. Emisiile provenite din transporturile rutiere se calculează și se raportează pe baza combustibililor vânduți ⁽¹⁾ în statul membru în cauză. În plus, statele membre pot raporta emisiile generate de transporturile rutiere și pe baza combustibililor folosiți sau a kilometrilor parcurși în statul membru respectiv.
5. Statele membre raportează emisiile naționale anuale exprimate în unitatea aplicabilă specificată în modelul de raportare NFR al Convenției LRTAP.

PARTEA 2

Prognozele naționale de emisii

1. Prognozele naționale de emisii sunt transparente, coerente, comparabile, complete și exacte, iar informațiile raportate includ cel puțin următoarele:
 - (a) identificarea clară a politicilor și a măsurilor adoptate și planificate incluse în estimările respective;
 - (b) după caz, rezultatele analizei de sensibilitate efectuate pentru estimări;
 - (c) descrierea metodologiilor, a modelelor, a ipotezelor de bază și a parametrilor principali de intrare și de ieșire.
2. Prognozele de emisii sunt realizate și agregate pentru sectoarele-sursă în cauză. Statele membre furnizează o prognoză „cu măsuri” (măsuri adoptate) și, în cazul în care este relevant, o prognoză „cu măsuri suplimentare” (măsuri planificate) pentru fiecare poluant, în conformitate cu orientările stabilite în Ghidul EMEP/AEM.

⁽¹⁾ Statele membre care au posibilitatea de a alege să folosească totalul național al emisiilor calculat pe baza combustibililor folosiți ca bază pentru conformitatea cu Convenția LRTAP pot păstra această opțiune în vederea asigurării coerenței între dreptul internațional și dreptul Uniunii.

3. Prognozele naționale de emisii sunt în concordanță cu inventarul național anual de emisii pentru anul x-3 și cu prognozele raportate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.

PARTEA 3

Raportul informativ de inventariere

Rapoartele informative de inventariere sunt pregătite în conformitate cu Orientările de raportare EMEP și se elaborează utilizând formatul pentru rapoartele de inventariere inclus în acestea. Raportul de inventariere include cel puțin următoarele informații:

- (a) descrierile, referințele și sursele de informații cu privire la metodologiile specifice, ipotezele, factorii de emisie și datele de activitate, precum și motivele pentru care au fost selectate;
- (b) o descriere a principalelor categorii naționale de surse de emisii;
- (c) informații privind incertitudinile, asigurarea calității și verificarea;
- (d) o descriere a procedurilor instituționale pentru pregătirea inventarului;
- (e) recalculări și îmbunătățiri planificate;
- (f) în cazul în care este relevant, informații privind utilizarea mecanismelor de flexibilitate prevăzute la articolul 5 alineatele (1), (2), (3) și (4);
- (g) în cazul în care este relevant, informații privind motivele pentru abaterea de la traiectoria de reducere stabilită în conformitate cu articolul 4 alineatul (2), cât și măsurile pentru a readuce la respectiva traiectorie;
- (h) un rezumat.

PARTEA 4

Ajustarea inventarelor naționale de emisii

1. Un stat membru care propune o ajustare a inventarului său național de emisii, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1), include în propunerea sa către Comisie cel puțin următoarele documente justificative:
- (a) dovada faptului că respectivele angajamente naționale de reducere a emisiilor sunt depășite;
 - (b) dovezi privind măsura în care ajustarea inventarului de emisii reduce depășirea și contribuie la respectarea angajamentelor naționale de reducere a emisiilor în cauză;
 - (c) o estimare referitoare la posibilitatea și la momentul îndeplinirii respectivelor angajamente naționale de reducere a emisiilor pe baza prognozelor naționale de emisii fără ajustare;
 - (d) dovezi că ajustarea este în concordanță cu una sau mai multe dintre următoarele trei circumstanțe. Se poate face trimitere, după caz, la ajustări anterioare relevante:
 - (i) în cazul unor noi categorii de surse de emisii:
 - dovada faptului că noua categorie de surse de emisii este recunoscută în literatura de specialitate și/sau în Ghidul EMEP/AEM;
 - dovada faptului că această categorie de surse nu a fost inclusă în inventarul național de emisii istoric relevant la data când s-a stabilit angajamentul de reducere a emisiilor;
 - dovada faptului că emisiile provenite de la o nouă categorie de surse pot împiedica un stat membru să își îndeplinească angajamentele de reducere a emisiilor, susținută de o descriere detaliată a metodologiei, a datelor și a factorilor de emisie utilizați pentru a ajunge la această concluzie;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice și de abrogare a Deciziei nr. 280/2004/CE (JO L 165, 18.6.2013, p. 13).

- (ii) în cazul unor factori de emisie semnificativ diferiți care sunt utilizați la determinarea emisiilor provenite de la categorii de surse specifice:
 - o descriere a factorilor de emisie inițiali, inclusiv o descriere detaliată a datelor științifice pe baza cărora s-a obținut factorul de emisie;
 - dovada faptului că factorii de emisie inițiali au fost utilizați la determinarea reducerilor de emisii la momentul stabilirii acestora;
 - o descriere a factorilor de emisie actualizați, inclusiv informații detaliate privind datele științifice pe baza cărora s-a obținut factorul de emisie;
 - o comparație a estimărilor de emisii efectuate folosind factorii de emisie inițiali și actualizați, care să demonstreze că modificarea factorilor de emisie poate împiedica un stat membru să își îndeplinească angajamentele de reducere;
 - motivele pentru a decide dacă modificările factorilor de emisie sunt semnificative;
 - (iii) în cazul unor metodologii semnificativ diferite care sunt utilizate la determinarea emisiilor provenite de la categorii de surse specifice:
 - o descriere a metodologiei inițiale folosite, inclusiv informații detaliate privind datele științifice pe baza cărora s-a obținut factorul de emisie;
 - dovada faptului că metodologia inițială a fost utilizată la determinarea reducerilor de emisii la momentul stabilirii acestora;
 - o descriere a metodologiei actualizate folosite, inclusiv o descriere detaliată a datelor științifice sau a referințelor care au stat la baza obținerii sale;
 - o comparație a estimărilor de emisii efectuate folosind metodele inițiale și actualizate, care să demonstreze că modificarea metodologiei poate împiedica un stat membru să își îndeplinească angajamentele de reducere;
 - motivele pentru a decide dacă modificarea metodologiei este semnificativă.
2. Statele membre pot prezenta aceleași informații justificative pentru procedurile de ajustare bazate pe condiții prealabile similare, cu condiția ca fiecare stat membru să prezinte informațiile necesare specifice fiecărei țări în parte, astfel cum sunt prevăzute la punctul 1.
3. Statele membre recalculează emisiile ajustate, pentru a asigura, în măsura în care este posibil, coerența seriilor cronologice pentru fiecare an de la aplicarea ajustării (ajustărilor).
-

ANEXA V

INDICATORI OPȚIONALI PENTRU MONITORIZAREA IMPACTULUI POLUĂRII ATMOSFERICE MENȚIONAȚI LA ARTICOLUL 9

- (a) Pentru ecosistemele de apă dulce: determinarea proporțiilor daunelor biologice, inclusiv la nivelul receptorilor sensibili (microfite, macrofite și diatomee) și pierderea stocurilor de pește sau a nevertebratelor:

indicatorul principal: capacitatea de neutralizare a acizilor (ANC) și indicatorii secundari: aciditatea (pH), sulfatii dizolvați (SO_4), nitratii (NO_3) și carbonul organic dizolvat:

frecvența prelevării de eșantioane: între o dată pe an (pentru lacuri, în timpul schimbului de apă din toamnă) și o dată pe lună (pentru izvoare).

- (b) Pentru ecosistemele terestre: evaluarea acidității solului, pierderea nutrienților din sol, starea și echilibrul azotului, precum și pierderea biodiversității:

- (i) indicatorul principal aciditatea solului: fracțiunile schimbabile de cationi bazici (saturația în baze) și aluminiul schimbabil din soluri:

frecvența prelevării de eșantioane: o dată la zece ani;

indicatorii secundari: pH, sulfatii, nitratii, cationii bazici, concentrațiile de aluminiu din soluțiile de sol:

frecvența prelevării de eșantioane: în fiecare an (în cazul în care prezintă relevanță);

- (ii) indicatorul principal: levigarea nitratilor din sol ($\text{NO}_{3,\text{levigare}}$):

frecvența prelevării de eșantioane: în fiecare an;

- (iii) indicatorul principal: raportul carbon-azot (C/N) și indicatorul secundar: cantitatea totală de azot din sol (N_{tot}):

frecvența prelevării de eșantioane: o dată la zece ani;

- (iv) indicatorul principal: balanța de nutrienți din frunziș (N/P, N/K, N/Mg):

frecvența prelevării de eșantioane: o dată la patru ani.

- (c) Pentru ecosistemele terestre: evaluarea daunelor produse de ozon asupra creșterii vegetației și asupra biodiversității:

- (i) indicatorul principal: creșterea vegetației și daunele asupra frunzișului și indicatorul secundar: fluxul de carbon (C_{flux}):

frecvența prelevării de eșantioane: în fiecare an;

- (ii) indicatorul principal: depășirea nivelurilor critice bazate pe flux:

frecvența prelevării de eșantioane: în fiecare an în timpul perioadei de vegetație.

ANEXA VI

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 2001/81/CE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 primul paragraf și al doilea paragraf literele (c), (d) și (e)	Articolul 2
Articolul 3 litera (e)	Articolul 3 punctul (1)
—	Articolul 3 punctele (2), (3), (4), (5), (8), (9), (12) și (13)
Articolul 3 litera (i)	Articolul 3 punctul (6)
Articolul 3 litera (k)	Articolul 3 punctul (7)
Articolul 3 litera (h)	Articolul 3 punctul (10)
Articolul 3 litera (g)	Articolul 3 punctul (11)
Articolul 4	Articolul 4 alineatele (1) și (2)
Articolul 2 al doilea paragraf literele (a) și (b)	Articolul 4 alineatul (3)
—	Articolul 5
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 6 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 6 alineatul (2) și alineatele (5)-(10)
Articolul 6 alineatul (3)	Articolul 6 alineatele (3) și (4)
—	Articolul 7
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (1) primul paragraf
—	Articolul 8 alineatul (1) al doilea paragraf și alineatele (2)-(4)
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 8 alineatul (5)
Articolul 7 alineatul (3)	Articolul 8 alineatul (6)
Articolul 7 alineatul (4)	Articolul 8 alineatul (7)
—	Articolul 9
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 10 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 10 alineatul (2)
—	Articolul 10 alineatele (3) și (4)
Articolul 9	Articolul 11
—	Articolul 12
Articolul 10	Articolul 13
Articolul 6 alineatul (4)	Articolul 14 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (3) și articolul 8 alineatul (3)	Articolul 14 alineatele (2) și (3)
Articolul 11	Articolul 15
Articolul 13 alineatul (3)	Articolul 16
Articolul 13 alineatele (1) și (2)	Articolul 17

Directiva 2001/81/CE	Prezenta directivă
Articolul 14	Articolul 18
—	Articolul 19
Articolul 15	Articolul 20
—	Articolul 21
Articolul 16	Articolul 22
Articolul 17	Articolul 23
Articolul 8 alineatul (1) și anexa III	Anexa I
Anexa I	Anexa II
—	Anexele III, V și VI
Anexa III	Anexa IV

Declarația Comisiei privind monitorizarea emisiilor de metan

Comisia consideră că dispune de argumente bine întemeiate, din punctul de vedere al calității aerului, pentru a monitoriza evoluția emisiilor de metan din statele membre în scopul reducerii concentrațiilor de ozon în UE și al promovării diminuării emisiilor de metan la nivel internațional.

Comisia confirmă că, pe baza rapoartelor naționale privind emisiile de metan, intenționează să evalueze în continuare impactul emisiilor de metan asupra îndeplinirii obiectivelor stabilite la articolul 1 alineatul (2) din Directiva privind plafoanele naționale de emisie (PNE) și va avea în vedere măsuri de reducere a acestor emisii, prezentând, dacă este cazul, o propunere legislativă în acest scop. În evaluarea pe care o va efectua, Comisia va lua în considerare atât o serie de studii în curs în acest domeniu, prevăzute a fi finalizate în 2017, cât și evoluțiile internaționale recente în domeniu.
